

D 14

1 Inledning

A-son har varit föremål för FAR:s kvalitetskontroll. Av en rapport från FAR framgår att kvalitetskontrollanten bedömde att A-sons revisionsarbete inte uppfyller den kvalitetsnivå som förutsätts enligt god revisorssed och god revisionssed. Rapporten föranledde Revisorsnämnden (RN) att öppna detta disciplinärende. RN:s utredning har omfattat bl.a. en uppföljning av kontrollantens iakttagelser beträffande de två revisionsuppdrag som ingick i dennes kontroll. De två aktiebolag som dessa revisionsuppdrag avsåg benämns nedan **väskbolaget** och **truckbolaget**. Vidare har RN inhämtat hans revisionsdokumentation för ytterligare tre revisionsuppdrag. De aktiebolag som dessa uppdrag avsåg benämns här **teknikbolaget**, **elbolaget** och **tryckeribolaget**. Bolagens omsättning och balansomslutning för de av RN granskade räkenskapsåren framgår av nedanstående uppställning (belopp i tkr).

Bolag	Räkenskapsår	Omsättning	Balansomslutning
Väskbolaget	2011	8 246	2 608
Truckbolaget	2011	16 749	40 719
Teknikbolaget	2011-09-01–2012-08-31	11 638	4 975
Elbolaget	2012	6 512	1 694
Tryckeribolaget	2011-05-01–2012-04-30	3 081	721

Väskbolaget bedrev butikshandel med väskor och truckbolaget verksamhet med kran- och trucktjänster. Teknikbolaget bedrev tillverkning och försäljning av medicinteknisk utrustning och elbolaget bedrev el-, tele- och larminstallationer. Tryckeribolagets verksamhet utgjordes av produktion av grafiska tjänster. A-son avgav för samtliga bolag revisionsberättelser som inte avvek från standardutformningen.

Detta beslut är disponerat enligt följande. I avsnitt 2 redogörs allmänt för revisorers dokumentationsskyldighet. I avsnitt 3 behandlas A-sons granskning av efterföljande händelser och i avsnitt 4–6 hans granskning av ett antal väsentliga resultat- och balansposter samt vissa övriga frågor rörande revisionerna av de olika bolagen. I avsnitt 7 behandlas revisionsbyråns innehav av en privatbostad. RN:s sammanfattande bedömning och frågan om disciplinär åtgärd redovisas i avsnitt 8.

2 Allmänt om revisorers dokumentationsskyldighet

En godkänd eller auktoriserad revisor ska enligt god revisionssed dokumentera dels sådana förhållanden som har betydelse för att ge bevis till stöd för uttalandena i revisionsberättelsen, dels sådana förhållanden som utgör bevis för att revisionen har planerats och utförts enligt god revisionssed. Bestämmelser om dokumentation finns i 24 § revisorslagen (2001:883) och 2–4 §§ RN:s föreskrifter om villkor för revisorers och registrerade revisionsbolags verksamhet

(RNFS 2001:2).¹ Dokumentationen ska vara tydlig och sammanställd på ett överskådligt sätt. Av dokumentationen ska framgå bl.a. hur granskningen har planerats, vilken granskning som har genomförts, när granskningen har utförts, vilka iakttagelser som har gjorts och vilka slutsatser som har dragits. Underlåtenhet att fullgöra dokumentationsskyldigheten på ett riktigt sätt bedöms som allvarlig, eftersom den försvårar en analys och en tillfredsställande bedömning av arbetet i efterhand.

Den omständigheten att en revisor inte dokumenterar sina granskningsåtgärder enligt gällande föreskrifter behöver i och för sig inte innebära att hans eller hennes granskningsåtgärder har varit otillräckliga. I ett sådant fall får dock en stor del av RN:s bevisbörda anses övergå på revisorn. Det innebär att revisorn måste kunna redogöra för sin granskning på ett sådant sätt att det vid en helhetsbedömning framstår som sannolikt att de påstådda åtgärderna har utförts och att de har haft sådan inriktning och omfattning att de har kunnat tjäna som underlag för välgrundade slutsatser. Vid denna bedömning beaktar RN bl.a. hur detaljerade uppgifter revisorn har lämnat om sina granskningsinsatser. Om revisorn därvid inte förmår göra den påstådda granskningen sannolik, utgår RN från att någon tillfredsställande granskning inte har skett.

3 Efterföljande händelser

Vad gäller efterföljande händelser finns i revisionsdokumentationen för samtliga bolag en checklista med följande påstående: ”Vi har granskat balans- och resultaträkning på det nya räkenskapsåret och där finns inga väsentliga händelser som har betydelse för årsredovisningen.” A-son har för samtliga bolag angett Ja efter detta påstående. Det finns dock inget som verifierar om han i något fall faktiskt granskade händelser efter räkenskapsårets utgång.

A-son har anført följande.

I samtliga bolag råder identitet mellan företagsledare, ägare och styrelse. I samband med revisionerna har han alltid kontakt med dessa personer och med klienternas bokföringsbyrå. Han tar också del av verifikationer på det nya året och får regelmässigt en SIE-fil över det som har bokförts hittills för att kunna följa upp betalningar och periodiseringar. Hans relation till bolagen är sådan att han alltid skulle bli konsulterad av bolaget eller kontaktad av bokföringsbyrån om något väsentligt skulle inträffa.

RN gör följande bedömning.

Av 6 kap. 1 § andra stycket 2 årsredovisningslagen (1995:1554) framgår att det i förvaltningsberättelsen ska lämnas upplysningar om sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat under räkenskapsåret eller efter dess slut.

Enligt ISA 560 *Efterföljande händelser* ska revisorn inhämta tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis om händelser som inträffar mellan datumet för de finansiella rapporterna och datumet för revisorns rapport, för att säkerställa att dessa avspeglas korrekt i de finansiella rapporterna.

¹ Bestämmelserna i 4 § fanns före den 1 augusti 2013 i 5 § samma föreskrifter.

I ISA 560 anges ett antal olika granskningsåtgärder som en revisor kan vidta för att följa upp efterföljande händelser. Som exempel anges genomgång av de rutiner som företagsledningen har infört, genomläsning av protokoll från bolagsstämmor och styrelsesammanträden, förfrågningar rörande förhållanden som har diskuterats vid ännu inte protokollförda möten efter räkenskapsårets utgång och förfrågningar hos företagsledningen rörande händelser som inträffat efter räkenskapsårets utgång. Granskningsåtgärderna syftar till att komplettera sådan granskning av rutinkaraktär som avser särskilda transaktioner som inträffat efter räkenskapsårets slut och som har genomförts i syfte att få fram revisionsbevis för saldon på balansdagen, exempelvis granskning av betalningar till fordringshavare.

De revisionsåtgärder som A-son i sitt svar till RN har angett att han har utfört för att granska händelser efter räkenskapsårets utgång motsvarar inte de krav som ställs i ISA 560. Hans granskning har således inte uppfyllt de krav som följer av den angivna standarden. Granskningen har därför varit bristfällig. Genom att vid de fem aktuella revisionerna inte på ett godtagbart sätt granska efterföljande händelser har A-son åsidosatt god revisionssed.

4 Granskningen av bolagens intäktsredovisning

Av dokumentationen för truckbolaget, teknikbolaget, elbolaget och tryckeribolaget kan inte utläsas om A-son granskade några intäktskonton. I hans dokumentation avseende **teknikbolaget**, **elbolaget** respektive **tryckeribolaget** finns två dokument benämnda Verifikationsfråga. Av dessa framgår att han hade valt ut verifikationer för granskning enligt två olika metoder. Urvalet enligt den ena metoden uppgick till mellan fem och tio verifikationer, och enligt den andra metoden till mellan tio och 16 verifikationer. I dokumentationen för **truckbolaget** finns ett dokument benämnt Verifikationsfråga. Av detta framgår att han hade granskat 15 verifikationer enligt den ena av metoderna. Han har markerat vissa verifikationer med bockar. Vad gäller **truckbolaget**, **teknikbolaget** och **tryckeribolaget** framgår inte vad markeringen avser. I fråga om **elbolaget** har A-son antecknat att markeringen med bockar betyder att han hade granskat verifikationer.

A-son har beträffande **truckbolaget** i några fall antecknat vad verifikationen avsåg och i ett fall att han gjorde ett påpekande utifrån en viss verifikation. För **teknikbolaget** har han beträffande en fakturajournal antecknat "alla nummer med". Han har vidare beträffande en verifikation i **elbolaget** som avsåg kundfakturer antecknat "Inga luckor" och beträffande en verifikation som avsåg leverantörsfakturer noterat att han hade läst alla fakturer. Han har för detta senare bolag också noterat "Halv moms OK".

Av dokumentationen kan inte för något av bolagen utläsas syftet med stickproven eller vilka slutsatser han drog utifrån dessa.

A-son har anfört följande.

All fakturering i **truckbolaget** skedde per timme utifrån körsedlar från förarna (godkända av kunden). Han granskade verifikationer enligt ett urval som gjorde att de verifikationer som avsåg störst belopp blev granskade. Han gick igenom resultatrapporten för att se om det fanns några ovanliga poster. Vad beträffar **teknikbolaget** gjorde han, förutom den sedvanliga verifikationsgranskningen också en analytisk granskning av resultaträkningen och

kommenterade vissa konton. Vad gäller **elbolaget** genomförde han en verifikationsgranskning och en analytisk granskning av intäkter samt en periodiseringskontroll. Han kommenterade också att omsättningen hade minskat. Vad gäller **tryckeribolaget** kommenterade han att intäkterna hade minskat, granskade bruttovinstprocenten och jämförde intäkter mot föregående år. Detta framgår av hans dokumentation. Det framgår också att han gjorde en analytisk granskning av periodiseringar. Vidare gjorde han en stickprovsbaserad verifikationsgranskning.

RN gör följande bedömning.

Av A-sons dokumentation kan inte beträffande något av de fyra bolagen utläsas att han genomförde någon granskning av fullständigheten i bolagens intäktsredovisning. Han har generellt hänvisat till att han utförde verifikationsgranskning. Han har också gjort en allmän hänvisning till viss analytisk granskning och uppgett att han kommenterade vissa förhållanden. RN noterar att A-son för vart och ett av bolagen granskade enbart ett fåtal verifikationer. Oavsett omfattningen av denna verifikationsgranskning kan en granskning av verifikationer inte verifiera fullständigheten i ett bolags intäktsredovisning. RN anser med hänsyn härtill och till hans i övrigt allmänt hållna uppgifter att han inte för något av de fyra uppdragen har gjort sannolikt att han genomförde en godtagbar granskning av bolagens intäktsredovisningar. RN:s slutsats är därför att granskningen i detta hänseende har varit otillräcklig (jfr den i avsnitt 2 angivna bevisbörderegeln). Bristerna framstår som så omfattande att A-son i samtliga fall saknade grund för att tillstyrka fastställande av bolagens resultat- och balansräkningar. Genom att ändå göra detta har han åsidosatt god revisionssed.

5 Rutiner för kontanthantering och kassaredovisning

A-son konstaterade vid sin avrapportering avseende **väskbolaget** att det bokförda kassasaldot konstant var mycket högt och att det var svårt att tro att bolaget faktiskt hade så mycket pengar i kontanter. På ett arbetsprogram rubricerat Kassa och Bank antecknade han att kassan troligen var för hög i förhållande till de kassor som inte hade satts in på bank vid årsskiftet.

På ett arbetsprogram avseende bolagets Nettoomsättning har A-son angett U.a. efter revisionsåtgärden Granskning av nummerserier. Han har också antecknat att det varit mycket svårt att genomföra en granskning av nummerserier pga. den redovisningsmetod som bolaget använde. Han har vidare antecknat att han stickprovsvis granskade att kassaremsorna hade en obruten Z-nummerföljd. Av hans dokumentation kan dock inte utläsas när sådan granskning hade skett eller vilken omfattning den hade. Utöver uppgifterna i dokumentationen om granskning av nummerföljder kan inte utläsas om A-son granskade bolagets rutiner för kontanthantering och kassaredovisning.

Slutligen finns i dokumentationen två dokument benämnda Verifikationsfråga. Av det ena framgår att han genom slumpmässigt urval hade valt ut fem verifikationer att granska. Vidare hade han använt metoden Monetary unit sampling och därvid granskat 17 verifikationer. Enda notering är att en markering med bock betyder att han hade läst verifikationer. Av dokumentationen kan inte utläsas vare sig syftet med granskningen eller vilka slutsatser han drog utifrån denna.

A-son har anfört följande.

Vad gäller den stora kontantkassan kunde han se att stora belopp hade satts in från kassan till checkräkningskontot under de första dagarna i januari 2012. Merparten (70 procent) av bolagets försäljning skedde genom kassaregister, kontant eller med kortbetalning. Hans slutsats var att försäljningen var korrekt redovisad. Han granskade nummerserier på kassaredovisningen vid verifikationsgranskningen. I stickprovet av verifikationer ingick ett antal kassaredovisningar som gjordes veckovis (men med dagliga kassaremsor). I sådana fall granskar han regelmässigt Z-numren under veckan samt kontrollerar att första och sista numret hänger ihop med föregående och nästa kassaredovisning.

RN gör följande bedömning.

Väskbolagets verksamhet, att sälja väskor i butik, kunde medföra en betydande kontanthantering, något som typiskt sett innebär en ökad risk för fel och oegentligheter i samband med intäktsredovisningen. Vid revisionen av väskbolaget var det därför av väsentlig betydelse att granska och bedöma rutinerna för kassaredovisning och kontanthantering samt intäktsredovisningen i övrigt. RN konstaterar att det inte finns något i A-sons dokumentation som verifierar uppgiften att han skulle ha följt upp att kassorna hade satts in på checkräkningskonto under januari 2012. Inte heller finns något i dokumentationen som visar när och i vilken omfattning han granskade Z-nummer i samband med sin verifikationsgranskning. Den enda anteckning som finns under rubriken Verifikationsfråga är att han hade läst verifikationer.

Av revisionsdokumentationen går således inte att utläsa att A-son genomförde någon granskning och bedömning med den omfattning och inriktning som bolagets förhållanden krävde. Han har visserligen i sina svar till RN redogjort för ett antal granskningsåtgärder utöver de som framgår av dokumentationen. Uppgifterna om dessa ytterligare granskningsåtgärder är emellertid allmänt hållna och det framgår inte när åtgärderna utfördes eller vilka slutsatser som de föranledde.

RN anser mot den bakgrunden inte att A-son har gjort sannolikt att han granskade vare sig rutinerna för kassaredovisning och kontanthantering eller intäktsredovisningen i övrigt på ett godtagbart sätt. RN:s slutsats är därför att granskningen i dessa hänseenden har varit otillräcklig (jfr den i avsnitt 2 angivna bevisbörderegeln). Bristerna i granskningsarbetet har varit sådana att A-son inte hade grund för att tillstyrka fastställande av väskbolagets resultat- och balansräkningar. Genom att ändå göra detta har han åsidosatt god revisionssed.

6 Varulager

6.1 Väskbolaget

Posten Varulager i väskbolaget togs upp till totalt ca 1,4 mnkr (motsvarande 54 procent av balansomslutningen). A-sons dokumentation består av ett arbetsprogram på vilken han angett U.a. efter olika påståenden om revisionsåtgärder. Vidare finns tre bockar som uppges betyda att han granskade pris mot faktura avseende tre varor värderade till totalt ca 8 tkr.

Vad gäller granskning av lagrets existens har A-son på lagerlistor skrivit in fyra bockar som uppges betyda att han inventerade lagret den 12 januari 2012. Han har förelagts att förklara om detta innebär att han besökte bolaget för att inventera endast fyra artiklar. Av dokumentationen

kan inte utläsas om A-son följde upp lagerrörelser från balansdagen den 31 december 2011 till den 12 januari 2012.

Av dokumentationen framgår att bolaget hade lager eller bedrev verksamhet även i två andra städer (A-stad och Å-stad). A-son har förelagts att uppge om han någon gång inventerat varulagren på dessa platser samt att ange hur det totala lagret (beloppsmässigt) var fördelat på de tre platserna.

A-son har anfört följande.

Bolaget hade butiker i S-stad och Å-stad och ett lager i A-stad. Han ”inventerade” A-stad år 2010 och S-stad år 2011. Lagret i S-stad hade ett värde om 538 tkr. Butikslagret i Å-stad och lagret i A-stad var redovisade på samma konto i huvudboken. Priserna hämtades från leverantörernas prislistor och kontrollerades också mot faktura. Han hade kontrollerat priserna avseende åren 2010 och 2011 utan att hitta några fel. Syftet med besöket i butiken i S-stad den 12 januari 2012 var att kontrollera att en inventering hade skett och att den hade utförts korrekt. Vid besöket diskuterades bl.a. avklipp och inkuranta artiklar. Han valde slumpvis några artiklar från listan och några från hyllan som han kontrollerade. Sannolikheten för att ett större urval skulle ha visat på något annat var låg, eftersom de först gjorda kontrollerna inte indikerade några brister.

6.2 Teknikbolaget

I teknikbolagets årsredovisning för räkenskapsåret 2011/12 togs posten Varulager upp till ca 1,35 mnkr (motsvarande 27 procent av balansomslutningen). I posten ingick Råvaror och förnödenheter med 474 tkr och Färdiga varor och handelsvaror med 877 tkr. A-son har antecknat att den största risken låg i varulagret och den komplicerade lagerredovisningen men att färdigvarulagret värderades väldigt försiktigt och att halvfabrikat inte togs upp.

Av dokumentationen framgår att A-son besökte bolaget och var närvarande när personal granskade antalet av vissa artiklar avseende färdigvarulagret. Vad gäller Råvaror och förnödenheter granskade han två poster mot faktura. Av dokumentationen kan inte utläsas om han granskade existensen av posten Råvaror och förnödenheter och inte heller om han kontrollerade hur värderingen hade skett av färdigvarulagret.

A-son har antecknat bolagets principer för värdering av färdigvarulagret. Av dokumentationen kan dock inte utläsas om han granskade att värderingen faktiskt hade skett enligt dessa principer.

A-son har anfört följande.

Lagret av råvaror var ovanligt lågt per balansdagen den 31 augusti 2012. Råvarorna (laminatet) låg i rullar som vägde flera hundra kilo. Han noterade att laminatet vägdes vid inventeringen. Han hade alltså sett att det fanns ”ett rimligt antal rullar” på lagret.

Bolagets beräkning av hur färdiglagret värderades är inte helt lätt att förstå. Han har i sin dokumentation beskrivit hur detta gjordes och ringat in olika siffror för att se att siffrorna i de olika dokumenten hängde ihop.

6.3 Tryckeribolaget

I tryckeribolagets årsredovisning för räkenskapsåret 2011/12 togs posten Varulager upp till 290 tkr (motsvarande 40 procent av balansomslutningen). A-son har antecknat att han hade granskat att lagerhyllorna innehöll de papperssorter som var upptagna. Han har antecknat att denna okulära kontroll hade skett i vecka 19, dvs. i början av maj 2012. På lagerlistor har han beträffande två artiklar med ett lagervärde om totalt 7 tkr antecknat att han kontrollerade pris mot faktura.²

A-son har anfört följande.

Varulagret var relativt konstant och bestod av olika papperskvaliteter som låg på olika uppmärksatta hyllor. Han granskade, med inventeringslistan i hand, två hyllor närmare och kunde se att de innehöll de papperssorter som stod upptagna på listan. Han rimlighetsbedömde också antalet papper eftersom de flesta förpackningarna var öppna och det inte var görkligt att räkna flera hundra papper. Han granskade några priser mot fakturor och rimlighetsbedömde även priserna mot föregående år.

6.4 RN:s bedömning

RN konstaterar att A-sons dokumentation av granskningen beträffande posten Varulager för här angivna tre bolag är ytterst knapphändig och att den inte medger några närmare slutsatser om granskningens omfattning och innehåll. I sina yttranden till RN har han endast lämnat kortfattade och allmänt hållna svar på RN:s frågor om utförd granskning. RN drar av detta slutsatsen att hans granskning av posten Varulager i samtliga tre bolag har varit bristfällig (jfr den i avsnitt 2 angivna bevisbörderegeln). Bristerna i granskningsarbetet var sådana att A-son inte hade grund för att tillstyrka fastställande av bolagens resultat- och balansräkningar. Genom att ändå göra detta har han åsidosatt god revisionssed.

7 Revisionsbyråns innehav av en privatbostad

Av revisionsbyråns årsredovisning för räkenskapsåret den 1 september 2011–31 augusti 2012 framgår att revisionsbyrån ägde byggnader och mark till ett bokfört värde om 4,3 mnkr. Enligt årsredovisningen för räkenskapsåret 2010/11 hade byggnader och mark ett taxeringsvärde om 6,3 mnkr per balansdagen den 31 augusti 2011.

A-son har anfört följande.

Revisionsbyrån har ägt hans privatbostad sedan år 1998. Detta förhållande är knappast okänt för RN då myndigheten har begärt in revisionsbyråns årsredovisningar i samband med förnyelse av hans auktorisation. I samband med förvärvet år 1998 konsulterade han både revisorer och jurister. När frågan långt senare dök upp var det en ekonomisk omöjlighet att köpa ut fastigheten privat på grund av den mycket stora värdestegringen. Han förstår inte hur det kan vara en ”verksamhet” att äga en förmånsbostad och hur detta skulle kunna rubba förtroendet för honom som revisor. Han ser villan som en kapitalplacering, som kommer att realiseras inom en inte allt för lång framtid i samband med att han går i pension. Han vill

² Två poster om 278 kr respektive 6 750 kr.

framhålla det långa innehavet av fastigheten. Den anskaffades före den nuvarande revisorslagens ikraftträdande och långt innan RN gjorde sin tolkning av verksamhetsförbudet känd. För honom känns det som en retroaktiv tillämpning av regelverket på hans förvärv.

RN gör följande bedömning.

Av 10 § första meningen revisorslagen följer att, om revisionsverksamhet utövas i ett handelsbolag eller aktiebolag, får ingen annan verksamhet utövas i bolaget än sådan som har ett naturligt samband med revisionsverksamhet. Bestämmelsen innebär att verksamhet av annat slag, s.k. sidoverksamhet, inte får utövas i ett sådant revisionsföretag.³

Syftet med att förbjuda sidoverksamhet i revisionsföretag är bl.a. att hindra att omgivningens tilltro till revisorns självständighet skadas samt att hindra att hänsynen till sidoverksamheten går ut över revisionsverksamheten.⁴

I ärendet är utrett att det aktiebolag i vilket A-son utövar sin revisionsverksamhet äger en fastighet. Av förarbetena till revisorslagen framgår att kapital- och fastighetsförvaltning av mindre omfattning med en reell anknytning till revisionsföretag får anses ha ett naturligt samband med revisionsverksamhet.⁵ RN har tidigare tolkat förarbetsuttalandet på så sätt att fastighetsförvaltning utgör sidoverksamhet så länge inte det huvudsakliga syftet med fastighetsinnehavet är att bedriva revisionsverksamhet på fastigheten.⁶

A-son har uppgett att fastigheten fungerar som privatbostad. Av hans egna uppgifter framgår således att syftet med fastighetsinnehavet inte är att äga en fastighet i vilken revisionsverksamhet ska bedrivas. Syftet är därmed inte sådant som avses i det ovan nämnda förarbetsuttalandet och innehavet utgör därför sidoverksamhet.

Eftersom fastighetsinnehavet utgör sidoverksamhet i aktiebolaget innebär det att revisionsbyrån driver verksamhet i strid med 10 § första meningen revisorslagen. Det har ålegat A-son, i egenskap av ensam styrelseledamot i revisionsbyrån, att se till att förhållandena i bolaget uppfyller lagens krav. Genom att inte göra detta har han åsidosatt sina skyldigheter som ställföreträdare för ett revisionsföretag.

Denna bedömning påverkas inte av vad A-son har gjort gällande om att fastighetsinnehavet inte har varit okänt för RN och att fastigheten anskaffades före den nuvarande revisionslagens ikraftträdande. I sammanhanget kan anmärkas att RN har kontrollerat samtliga handlingar avseende A-sons senaste ansökningar om förnyelse av auktorisationen. Inte i något fall har han sänt in någon årsredovisning för revisionsbyrån till RN eller på annat sätt informerat om att revisionsbyrån ägde den fastighet som utgjorde hans privata bostad.

³ Av övergångsbestämmelserna till revisorslagen framgår att förbudet har gällt sedan den 1 januari 2003.

⁴ Se prop. 2000/01:146, s. 72 f.

⁵ Se prop. 2000/01:146, s. 91.

⁶ Jfr RN:s beslut den 4 december 2008 i ärende dnr 2007-927, den 10 december 2009 i ärende med dnr 2009-767 och den 3 november 2011 (D 47/08, D 46/09 i RN:s respektive D/11 i RN:s praxissamling).

8 Sammanfattande bedömning och val av disciplinär åtgärd

RN har funnit ett antal brister i A-sons revisionsarbete.

Hans granskning av resultaträkningarna har varit bristfällig i fyra av de revisionsuppdrag som RN granskat och i ett femte uppdrag har han inte utfört någon godtagbar granskning av bolagets rutiner för kontanthantering och kassaredovisning. Hans granskning av en väsentlig balanspost (varulager) har varit bristfällig i tre av uppdragen. Granskningen har för samtliga fem uppdrag varit så bristfällig att han har saknat grund för att ta ställning till bolagens resultat- och balansräkningar. Genom att ändå tillstyrka fastställandet av resultat- och balansräkningarna har han åsidosatt god revisionssed.

Han har inte för något av de fem uppdragen utfört en godtagbar granskning av efterföljande händelser.

A-son har vidare åsidosatt sina skyldigheter som ställföreträdare för ett revisionsföretag genom att låta revisionsbyrån bedriva otillåten verksamhet i strid med 10 § revisorslagen.

A-son har genom dessa försummelser åsidosatt sina skyldigheter som revisor och han ska därför meddelas en disciplinär åtgärd. Det som läggs honom till last är allvarligt, särskilt med beaktande av att han för samtliga fem här aktuella bolag har tillstyrkt fastställande av bolagens resultat- och balansräkningar utan att ha grund för det. Han ska därför meddelas en varning.

Med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883) meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN genom dess tillsynsnämnd. I beslutet har deltagit hovrättspresidenten Sten Andersson, ordförande, f.d. hovrättspresidenten Gunnel Wennberg, vice ordförande, skattedirektören Vilhelm Andersson, auktoriserade revisorn Maria Danckler, avdelningschefen Eva Ekström, direktören Per-Ola Jansson, skattejuristen Kerstin Nyquist och auktoriserade revisorn Ola Wahlquist. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit direktören Anita Wickström, chefsjuristen Adam Diamant, chefsrevisorn Bodil Björk, avdelningsdirektören Fredrik Bengtsson samt revisionsdirektören Inger Blomberg som har föredragit ärendet.